

**Program kształcenia na studiach podyplomowych
 NEUROLOGOPEDIA Z ELEMENTAMI AUDIOLOGII I FONIATRII**

Wydział	Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum, Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Jagiellońskiego Wydział Filologiczny Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie
Jednostka prowadząca studia podyplomowe	Katedra i Klinika Neurologii Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum Katedra i Klinika Otolaryngologii Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum Zakład Neurolingwistyki Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego UJ
Nazwa studiów	Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii
Klasyfikacja ISCED	0912
Poziom PRK	poziom 7 PRK Rada Medycznego Centrum Kształcenia Podyplomowego UJ aktualnie nie planuje włączenia kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.
Opłata za studia (całość)	6000 zł
Język	Studia prowadzone w języku polskim
Imię i nazwisko kierownika studiów podyplomowych	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Informacje o studiach	1. Dane teleadresowe jednostki (adres, telefon, fax): Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Jagiellońskiego 31-531 Kraków, ul. Grzegorzewska 20 Tel. 12 433 27 66, 12 433 27 67 e-mail: studiamckp@uj.edu.pl 2. Dni i godziny otwarcia sekretariatu: od poniedziałku do piątku w godz. 8:00 do 15:00 3. Materiały dostępne w sekretariacie: materiały informacyjne o studiach podyplomowych. 4. Dokumenty wymagane od kandydata na studia podyplomowe: a) poświadczona przez pracownika uczelni kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych drugiego stopnia (lub jednolitych magisterskich)

	b) kwestionariusz osobowy, według wzoru określonego w załączniku do zarządzenia, lub podanie ERK – w przypadku studiów podyplomowych, na które rekrutacja prowadzona jest w systemie Elektronicznej Rejestracji Kandydatów, c) inne dokumenty wymagane w postępowaniu rekrutacyjnym - kserokopia dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu logopedy. 5. Dokumenty można składać osobiście w sekretariacie MCKP UJ lub przesać pocztą. W przypadku wysyłania dokumentów pocztą konieczne jest przesłanie kopii dyplomu ukończenia studiów wyższych poświadczonych notarialnie za zgodność z oryginałem. 6. Terminy zajęć: Zajęcia teoretyczne odbywają się w formie dwudniowych (sobotnio-niedzielnych) sesji w wymiarze określonym w harmonogramie studiów. Zajęcia praktyczno-kliniczne w ramach modułu "Praktyki neurologopedyczne" realizowane są w ciągu tygodnia w wymiarze 40 godzin dydaktycznych. Szczegółowy harmonogram zajęć oraz wszelkie informacje dotyczące studiów zamieszczane są na stronie internetowej MCKP UJ.
Ogólne cele kształcenia	Studia mają na celu ukierunkowanie osób z przygotowaniem logopedycznym na neurologopedyczną rewalidację chorych z zaburzeniami mowy o podłożu neurologicznym. Pozwalają zdobyć kompetencje i sprawności niezbędne w procesie diagnozowania i terapii zaburzeń komunikacji językowej uwarunkowanych zmianami w ośrodkowym i obwodowym układzie nerwowym. Studia przygotowują do zawodu neurologopedy (kod: 229403) zgodnie z którym, logopeda wykonuje specjalistyczne badania neurologopedyczne, analizuje ich wyniki oraz dokonuje diagnozy osób z zaburzeniami mowy wynikającymi z uszkodzenia centralnego układu nerwowego; prowadzi rehabilitację i terapię pacjentów z zaburzeniami głosu, z chorobami psychicznymi, po udarach i innych wypadkach; prowadzi ćwiczenia usprawniające mowę w poradniach foniatrycznych, sanatoriach, szkołach i przedszkolach o profilach specjalnych. Absolwent studiów będzie posiadał wiedzę z zakresu m.in.:

	— neurologii, foniatrii i audiologii, pozwalającą łączyć zagadnienia logopedyczne z medycznymi zgodnie z najnowszą wiedzą neurologopedyczną, — neurologicznych, foniatrycznych i audiologicznych determinant rozwoju i zaburzeń komunikacji językowej, — mózgowej organizacji funkcji językowych oraz psychologicznych i kognitywnych podstaw rozumienia i produkcji mowy, — zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenego u dzieci i osób dorosłych, — medycznych, psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań diagnozy i terapii neurologopedycznej, — metodyki postępowania neurologopedycznego z uwzględnieniem neuroobrazowania, farmakoterapii i alternatywnych metod komunikacji, Absolwent uzyska umiejętności m.in: — rozpoznawania najważniejszych, z punktu widzenia zaburzonej komunikacji językowej, chorób neurologicznych, foniatrycznych i problemów audiologicznych, — rozpoznawania, różnicowania i diagnozowania zaburzeń komunikacji językowej o etiologii korowej, podkorowej i psychogennej u dzieci i osób dorosłych, — prowadzenia diagnozy neurologopedycznej u dzieci i osób dorosłych, — opracowania programu i prowadzenia efektywnej terapii neurologopedycznej modyfikując swoje działania adekwatnie do aktualnego stanu pacjenta, — analizowania wyników specjalistycznych badań neurologicznych, psychologicznych i psychiatrycznych oraz organizowania współpracy z innymi specjalistami zajmującymi się pacjentem z zaburzeniami mowy, — wykorzystywania i integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu logopedii, medycyny (neurologii, foniatrii, audiologii), językoznawstwa, psychologii, — oceniania przydatności i odpowiedniego wykorzystania alternatywnych metody komunikacji w terapii neurologopedycznej, — współpracy z osobami z najbliższego otoczenia pacjenta (rodzina, opiekunowie).
Różnice w stosunku do innych studiów podyplomowych o podobnie	Studia powstały dzięki współpracy dwóch uczelni Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum,

zdefiniowanych celach i efektach kształcenia prowadzonych na uczelni	oraz Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie co sprawia, iż studia mają wyjątkowy charakter. Program kształcenia ukierunkowany jest na nabycie umiejętności praktycznych. Międzyuczelniany charakter studiów, potencjał naukowy i zawodowy kadry dydaktycznej dwóch uczelni sprawia, iż słuchacze mają możliwość czerpania wiedzy interdyscyplinarnej medycznej oraz logopedycznej i neurolingwistycznej. Program kształcenia obejmujący trzy semestry, daje słuchaczowi wiedzę pozwalającą realizować wszystkie cele stawiane zawodowi neurologopedy w zakresie diagnozy i terapii neurologopedycznej. Atutem przygotowanego kierunku studiów są liczne zajęcia prowadzone w formie ćwiczeń oraz zajęć praktycznych realizowanych w warunkach klinicznych.
Wymagania wstępne	Słuchaczami studiów podyplomowych mogą być absolwenci dowolnych studiów wyższych drugiego stopnia (lub jednolitych magisterskich) posiadający kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu logopedy.
Zasady rekrutacji	Rekrutacja odbywa się bez egzaminów wstępnych. O przyjęciu na studia decyduje kolejność zgłoszeń, z zastrzeżeniem postanowień pkt 2. 2. Preferencyjne zasady rekrutacji, polegające na przyjęciu poza kolejnością zgłoszeń nie więcej niż 3 osób, przewidziane zostały dla osób zgłoszonych przez szpitale uczestniczące w porozumieniu z dnia 20 czerwca 2017 roku w sprawie podjęcia współpracy w zakresie utworzenia „Uniwersyteckiej Sieci Szpitali Szkolących”. Po rekrutacji zakończonej wynikiem pozytywnym, warunkiem przyjęcia na studia podyplomowe jest: a) uzyskania pozytywnej decyzji o przyjęciu na studia, b) zawarcia z Uniwersytetem Jagiellońskim <i>Umowy o warunkach odpłatności za studia podyplomowe,</i> c) wniesienia opłaty za pierwszy semestr studiów.
Limit przyjęć (od ... do)	Min. 30 osób Max. 40 osób
Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji	74
Liczba semestrów	3
Opis zakładanych efektów kształcenia dla studiów podyplomowych	Wg wzoru w zał. nr 2.
Plan studiów	Wg wzoru w zał. nr 3. Wykaz modułów kształcenia z ich przyporządkowaniem do poszczególnych semestrów, przypisanymi do modułów punktami ECTS, liczbą godzin kontaktowych

	<i>(w przypadku modułów, których realizacja wymaga bezpośredniego kontaktu nauczycieli akademickich i słuchaczy), zaznaczeniem modułów obowiązkowych oraz podlegających wyborowi przez słuchacza.</i>
Sylabusy poszczególnych modułów kształcenia składające się na program studiów podyplomowych uwzględniające metody weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez słuchaczy	Wg wzoru w zał. nr 4.
Wymogi związane z ukończeniem studiów (praca końcowa/egzamin końcowy/inne)	W trakcie trwania studiów słuchacz zobowiązany jest: 1. Uzyskać zaliczenie ze wszystkich modułów objętych programem studiów. Zaliczenie wszystkich modułów warunkuje dopuszczenie słuchacza do egzaminu dyplomowego (szczegółowe warunki zaliczenia poszczególnych modułów kształcenia zostały określone w sylabusach). 2. Uzyskać pozytywny wynik z egzaminu dyplomowego obejmującego zakres materiału prezentowanego podczas trwania studiów. Egzamin dyplomowy ma formę ustną. Słuchacz odpowiada na 3 pytania znajdujące się w wylosowanym zestawie pytań egzaminacyjnych. Warunkiem uzyskania pozytywnego wyniku z egzaminu dyplomowego jest uzyskanie, co najmniej 6 punktów z odpowiedzi na każde z wylosowanych pytań. Za każde pytanie można uzyskać od 0 do 10 punktów, co przeliczane jest na ocenę wg. poniższej skali: 10 pkt. - 5.0 9 pkt. - 4.5 8 pkt. - 4.0 7 pkt. - 3.5 6 pkt. - 3.0 < 6 pkt. - 2.0 Końcowa średnia ocena z egzaminu dyplomowego obliczana jest jako średnia arytmetyczna ocen uzyskanych przez słuchacza z poszczególnych pytań egzaminacyjnych. 3. Termin egzaminu określa harmonogram studiów. 4. Średnią ocen z całego toku studiów oblicza się, jako średnią ważoną z wagami określonymi przez wartości odpowiednich punktów ECTS przypisanych do modułów kształcenia, które kończą się zaliczeniem na ocenę. 5. Zaliczenie wszystkich modułów oraz pozytywny wynik z egzaminu dyplomowego uprawniają do

	otrzymania świadectwa ukończenia studiów podyplomowych dwóch Uczelni - Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Uniwersytetu Pedagogicznego. 6. Na ogólny wynik studiów składa się średnia ocen z całego toku studiów wliczana do oceny końcowej z wagą 60% oraz ocena z egzaminu dyplomowego wliczana do oceny końcowej z wagą 40 % 7. Ocena końcowa (ocena na świadectwie ukończenia studiów podyplomowych <i>Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii</i>) wystawiana jest według następującej skali: 4,61 - 5,00 bdb (5.0) 4,21 - 4,60 db plus (4.5) 3,81 - 4,20 db (4.0) 3,41 - 3,80 dst plus (3.5) 3,00 - 3,40 dst (3.0) < 3,00 ndst (2.0)
--	---

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ

Kierownik
studiów podyplomowych
*Neurologopedia z elementami
audiologii i foniatrii*

prof. dr hab. med. Maciej Malecki

Dziekan
Wydziału Lekarskiego
Uniwersytetu Jagiellońskiego-
Collegium Medicum

dr hab. med. Barbara Gryglewska, prof. UJ

Dyrektor
Medycznego Centrum Kształcenia
Podyplomowego
Uniwersytetu Jagiellońskiego

21 LUT. 2019

Plan studiów podyplomowych
NEUROLOGOPEDIA Z ELEMENTAMI AUDIOLOGII I FONIATRII

I SEMESTR STUDIÓW:

Lp.	Nazwa modułu kształcenia	forma zajęć*	O/F**	liczba godzin kontaktowych	Liczba punktów ECTS
1.	Neurolingwistyczne podstawy neurologopedii.	Wykłady	O	10	-
2.	Wprowadzenie do neurologii.	Wykłady Seminarium Ćwiczenia	O O O	4 2 10	3
3.	Neurologiczne aspekty starzenia.	Wykłady Seminarium Ćwiczenia	O O O	3 4 10	3
4.	Neurologia.	Wykłady Seminarium Ćwiczenia	O O O	18 2 20	7
5.	Zaburzenia słuchu i równowagi.	Wykłady Ćwiczenia	O O	14 8	4

Liczba godzin: 105 godz. (wykłady 49 godz.+ seminarium 8 godz. + ćwiczenia 48 godz.)

Liczba punktów ECTS:17

II SEMESTR STUDIÓW:

Lp.	Nazwa modułu kształcenia	forma zajęć*	O/F**	liczba godzin kontaktowych	Liczba punktów ECTS
1.	Neurolingwistyczne podstawy neurologopedii	Wykłady Ćwiczenia	O O	10 21	9
6.	Zaburzenia narządu głosu.	Wykłady Ćwiczenia	O O	12 8	4
7.	Dysfagia.	Wykłady	O	16	3
8.	Praktyki neurologopedyczne.	Praktyki	O	40	7

Liczba godzin: 107 godz. (wykłady 38 godz.+ ćwiczenia 29 godz. + praktyki 40 godz.)

Liczba punktów ECTS:23

III SEMESTR STUDIÓW:

Lp.	Nazwa modułu kształcenia	forma zajęć*	O/F**	liczba godzin kontaktowych	Liczba punktów ECTS
9.	Psychiatria w neurologopedii.	Wykłady Ćwiczenia	O O	30 8	6
10.	Seminarium dyplomowe.	Seminarium	O	40	12
11.	Neurologopedia wieku dziecięcego.	Wykłady Ćwiczenia	O O	32 18	10
12.	Neurologopedia osób dorosłych.	Ćwiczenia	O	30	6

Liczba godzin: 158 godz. (wykłady 62 godz.+ ćwiczenia 56 godz. + seminarium 40 godz.)

Liczba punktów ECTS:34

Łączna liczba godzin: 370 godz. (wykłady 149 godz.+ seminarium 48 godz. + ćwiczenia 133 godz.
+ praktyki 40 godz.).

Łączna liczba punktów ECTS:74

* wykład/ćwiczenia/laboratoria/konwersatorium/seminarium/inne

** „O” – przedmiot obowiązkowy do zaliczenia, „F” – przedmiot fakultatywny (w planie studiów podyplomowych mogą zostać wprowadzone dodatkowe wyjaśnienia)

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Grzelewska, prof. i adzw.
dyktant

Opis zakładanych efektów kształcenia na studiach podyplomowych

Tabela odniesienia efektów kształcenia dla studiów podyplomowych do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4 – poziomy 6-7, określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2015 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4 – poziomy 6-8 (Dz. U. z 2016 r. poz. 1594) oraz do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym określonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym – poziomy 1-8 (Dz. U. z 2016 r. poz. 537).

Nazwa studiów podyplomowych: Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii

Obszar kształcenia: obszar nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, obszar nauk humanistycznych.

Poziom PRK: 7

Efekty kształcenia	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4. W przypadku studiów podyplomowych prowadzących do uzyskania kwalifikacji zawodowych – odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym.	Sposoby weryfikacji efektów kształcenia
WIEDZA		
K_W01 Posiada ogólną wiedzę na temat neurologopedii jako specjalności logopedycznej.	P7S_WG Zakres i głębokość/ kompletność perspektywy poznawczej i zależności	Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W03 Posiada usystematyzowaną wiedzę na temat wypowiedzi patologicznych tworzących lub współtworzących dyskurs		Testy modułowe, seminarium dyplomowe

zaburzony. K_WC4 Posiada wiedzę na temat anatomicznej lokalizacji struktur uczestniczących w komunikacji językowej. K_WC5 Zna podstawowe elementy badania neuropsychologicznego. K_WC6 Zna podstawowe zasady diagnozowania zaburzeń mowy u osób z chorobami neurologicznymi. K_WC7 Zna zasady różnicowania afazji i dyzartii. K_WC8 Posiada wiedzę na temat stanów neurologicznych przebiegających z zaburzeniami świadomości i zaburzeniami kontaktu słownego. K_WC9 Posiada wiedzę na temat fizjologicznych procesów starzenia się układu nerwowego. K_W10 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych łagodnych zaburzeń poznawczych K_W11 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych choroby Alzheimera. K_W12 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych otępienia czotwoskroniowego łagodnych		Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe
--	--	---

zaburzeń poznawczych. K_W13 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach korowych. K_W14 Posiada wiedzę na temat zaburzeń komunikacji językowej w zespołach dysfunkcji wykonawczej. K_W15 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach podkorowych. K_W16 Posiada wiedzę na temat przyczyn i obrazu klinicznego udaru mózgu. K_W17 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego podstawowych schorzeń układu pozapiramidowego. K_W18 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego stwardnienia rozsianego. K_W19 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego najczęstszych chorób obwodowego układu nerwowego. K_W20 Posiada wiedzę na temat przebiegu głównych nerwów czaszkowych biorących udział w procesach mowy. K_W21 Zna możliwość strukturalnego i czynnościowego obrazowania mózgu u pacjentów z zaburzeniami mowy.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe
---	--	---

K_W22 Posiada wiedzę na temat etiopatogenezy i obrazu klinicznego mózgowego porażenia dziecięcego.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W23 Posiada wiedzę na temat zaburzeń mowy w chorobach nerwowo-mięśniowych.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W24 Posiada wiedzę w zakresie audiologii i vestibulologii.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W25 Dysponuje wiedzą oraz terminologią w zakresie zaburzeń słuchu i równowagi przydatną w specjalności logopedycznej.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W26 Zna metody diagnostyczne zaburzeń równowagi oraz nieosłuchu przydatne w postępowaniu neurologopedycznym.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W27 Zna główne przyczyny powstawania dysfunkcji głosu i jej wpływu na zaburzenia logopedyczne.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W29 Dysponuje wiedzą dotyczącą uwarunkowań patologicznych narządu głosu.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W30 Posiada podstawową wiedzę na temat fizjologii zaburzeń połykania i jego roli w zagadnieniach logopedycznych.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W31 Zna laryngologiczne i neurologiczne przyczyny dysfagii i ich wpływ na funkcje zaburzeń językowych.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W32 Posiada specjalistyczną wiedzę potrzebną do		Testy modułowe, seminarium dyplomowe

przeprowadzania diagnostyki i terapii neurologooedycznej u chorych z dysfagią.		
K_W33 Posiada wiedzę na temat psychiatrii jako specjalności medycznej zajmującej się schorzeniami w wyniku których może dochodzić do zaburzeń mowy i mówienia.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W34 Zna przyczyny powstawania zaburzeń mowy i mówienia u pacjentów z diagnozą psychiatryczną.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W35 Posiada wiedzę na temat rodzaju patologii mówienia u pacjentów psychiatrycznych w porównaniu z pacjentami neurologicznymi.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W36 Zna zasady metodologii badań prowadzonych w neurologopedii.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W37 Zna neurclingwistyczne i psycholingwistyczne uwarunkowania wypowiedzi językowych tworzonych przez dzieci z zaburzeniami mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenne.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W38 Posiada wiedzę na temat zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenne u dzieci.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W41 Zna alternatywne metody komunikacji w terapii		Testy modułowe, seminarium dyplomowe

zaburzeń mowy. K_W42 Posiada wiedzę na temat istoty, etiologii oraz klasyfikacji zaburzeń mowy o charakterze afazji i dyzartrii. K_W43 Zna podstawowe mechanizmy zaburzeń programowania językowego w afazji oraz objawy charakterystyczne dla jej poszczególnych typów. K_W44 Posiada wiedzę na temat możliwych przyczyn afazji i dyzartrii, jak również czynników modyfikujących ich obraz. K_W45 Posiada wiedzę na temat diagnozy różnicowej afazji i dyzartrii. K_W46 Posiada wiedzę na temat różnic w zakresie funkcjonowania językowego w starzeniu fizjologicznym i patologicznym. K_W47 Posiada wiedzę na temat zaburzeń językowych w chorobach neurozwyrodnieniowych przebiegających z otępieniem. K_W48 Posiada wiedzę w zakresie metodyki prowadzenia diagnozy i terapii neurologopedycznej chorych z afazją, dyzartrią oraz zaburzeniami otępiennymi		Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe
K_W02 Zna neurolingwistyczne i psycholingwistyczne uwarunkowania wypowiedzi	P7S_WK Kontekst/uwarunkowania, skutki	Testy modułowe, seminarium dyplomowe

językowych. K_W28 Zna foniatryczne uwarunkowania wypowiedzi językowej. K_W39 Zna neurologiczne uwarunkowania zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego u dzieci. K_W40 Zna medyczne uwarunkowania diagnozy i terapii neurologopedycznej w zakresie zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego u dzieci.		Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe Testy modułowe, seminarium dyplomowe
---	--	--

UMIEJĘTNOŚCI

K_U01 Potrafi analizować dyskurs zaburzonego z uwzględnieniem wiedzy neurologicznej, foniatrycznej, audiologicznej oraz lingwistycznej. K_U02 Potrafi rozpoznawać, różnicować i diagnozować zaburzenia komunikacji językowej o etiologii korowej, podkorowej i psychogennej w różnych grupach wiekowych. K_U03 Potrafi dokonywać oceny neuropsychologicznej procesów poznawczych. K_U04 Potrafi przeprowadzić podstawową ocenę procesów językowych. K_U05 Potrafi zroźnicować afazję i dysartrię.	P7S_UW Wykorzystanie wiedzy/rozwiązywanie problemy i wykonywane zadania	Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
---	---	--

K_U06 Potrafi ocenić rodzaj afazji i dyzartrii. K_U07 Potrafi ocenić, czy objawy stwierdzone u osoby badanej mają charakter odpowiadający fizjologicznemu czy patologicznemu starzeniu się układu nerwowego. K_U08 Potrafi ocenić zaburzenia mowy u pacjenta z zespołem otępiennym. K_U09 Potrafi ocenić i zidentyfikować charakterystyczne elementy zaburzeń mowy u osób z dysfunkcją wykonawczą. K_U10 Potrafi ocenić zaburzenia mowy u pacjentów z udarem mózgu, padaczką, po urazie czaszkowo-mózgowym, z uszkodzeniem podkorowym mózgu, z chorobami ośrodkowego układu nerwowego, ze stwardnieniem rozsianym. K_U12 Potrafi dokonać analizy najważniejszych zaburzeń słuchu oraz patologii błędnika w kontekście zaburzeń komunikacji językowej. K_U13 Potrafi prawidłowo analizować wynik badań audiologicznych. K_U14 Potrafi rozpoznać podstawowe zaburzenia foniatryczne z punktu widzenia zaburzonej komunikacji		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
--	--	---

językowej.		
K_U15 Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu logopedii, psychologii, neurologii oraz foniatry do interpretacji wyników badań dotyczących zaburzeń narządu głosu.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U16 Potrafi rozpoznać zaburzenia związane z procesem połykania z punktu widzenia zaburzeń komunikacji językowej.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U17 Potrafi różnicować i diagnozować chorych z zaburzeniami połykania.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U19 Potrafi dokonywać oceny tempa i treści wypowiedzi pacjentów z zaburzeniami psychicznymi.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U20 Potrafi rozpoznawać i różnicować typowe schorzenia natury psychiatrycznej		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U21 Potrafi monograficznie opracować wybrany problem neurologopedyczny, korzystając z kompetencji neurologicznych, foniatrycznych, audiologicznych i lingwistycznych.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U22 Potrafi dokonać porównania objawów językowych zaburzeń mowy u dzieci z chorobami neurologicznymi, foniatrycznymi i audiologicznymi.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U23 Potrafi przeprowadzić diagnozę neurologopedyczną dzieci dotkniętych		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe

zaburzeniami mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego. K_U25 Potrafi objaśniać patomechanizm zaburzeń programowania języka w afazji i zaburzeń wykonawczych mowy w dyzartrii. K_U26 Potrafi dostrzegać uzasadniać wpływ czynników biologicznych, psychicznych i społecznych na obraz nabytych zaburzeń mowy u osób dorosłych i starszych. K_U27 Potrafi interpretować nabyte zaburzenia mowy na tle i w kontekście innych objawów uszkodzeń ośrodkowego układu nerwowego - poznawczych, behawioralnych, emocjonalnych. K_U28 Potrafi różnicować procesy starzenia fizjologicznego i patologicznego. K_U29 Potrafi dostrzegać znaczenie prognostyczne wybranych cech komunikacji językowej osób u starszych dla wczesnej diagnozy procesów otępiennych. K_K17 Ma świadomość poszerzenia wiedzy oraz neurologopedycznych umiejętności.		Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U18 Potrafi wykorzystywać swoją wiedzę we współpracy z innymi specjalistami	P7S_UK Komunikowanie się/odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie	Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe

z zakresu medycyny oraz logopedii. K_U30 Potrafi przeprowadzić badanie neurologopedyczne chorych z afazją, dysartrią oraz zaburzeniami otępiennymi, postawić diagnozę. K_K11 Potrafi komunikować się z pacjentem oraz informować jego otoczenie o zaistniałych problemach zaburzeń słuchu i równowagi.	wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym	Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_U11 Potrafi zaproponować podstawową terapię zaburzeń mowy u pacjentów ze schorzeniami neurologicznymi o różnej etiologii. K_U24 Potrafi opracować program efektywnej terapii neurologopedycznej u dzieci. K_U31 Potrafi opracować zindywidualizowany program terapii.	P7S_UO Organizacja pracy/planowanie i praca zespołowa	Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
K_K01 Ma świadomość ważności podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych.	P7S_UU Uczenie się/planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób	Ocena wykonywanych podczas ćwiczeń zadań, seminarium dyplomowe
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K03 Ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących zasad pracy z osobą z zaburzeniami mowy oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu.	P7S_KK Oceny/krytyczne podejście	W trakcie praktyk

K_K05 Posiada świadomość podejmowania działań mających na celu poprawę stanu dysfunkcji narządu głosu. K_K06 Ma świadomość podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych w schorzeniach laryngologicznych. K_K10 Potrafi współpracować z różnymi profesjonalistami zajmującymi się opieką nad osobami z zaburzeniami mowy. K_K15 W procesie diagnostyczno-terapeutycznym jest otwarty na współpracę nie tylko z pacjentem, ale także z jego rodziną oraz innymi specjalistami.		W trakcie praktyk W trakcie praktyk W trakcie praktyk
K_K04 Ma poczucie odpowiedzialności dotyczące ciągłego doskonalenia się w zakresie wiedzy audiologicznej i oto-neurologicznej. K_K12 Wykazuje umiejętność współpracy z najbliższym otoczeniem chorego w przypadkach schorzeń narządu głosu. K_K13 Ma poczucie odpowiedzialności zawodowej oraz przejawia troskę o losy pacjentów ze schorzeniami foniatrycznymi. K_K14 Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych	P7S_KO Odpowiedzialność/wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego	W trakcie praktyk W trakcie praktyk W trakcie praktyk W trakcie praktyk

problemów z zaburzeniami połykania.		
K_K02 Ma świadomość konieczności przestrzegania zasad etycznych, praw pacjenta i tajemnicy zawodowej. K_K07 Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych problemów językowych pacjenta. K_K08 Rozwija empatyczne podejście do pacjenta. K_K09 Dbą o atmosferę bezpieczeństwa i komfortu psychicznego w trakcie procesu diagnostycznego. K_K15 W bezpośredniej pracy z chorym uwzględnia konieczność indywidualizacji programu terapeutycznego, kierując się dobrem pacjenta oraz chęcią realizacji zamierzonych celów terapeutycznych.	P7S_KR Rola zawodowa/niezależność i rozwój etosu	W trakcie praktyk W trakcie praktyk W trakcie praktyk W trakcie praktyk W trakcie praktyk

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

**Sylabus modułu kształcenia na studiach podyplomowych
NEUROLOGOPEDIA Z ELEMENTAMI AUDIOLOGII I FONIATRII**

Spis treści

Moduł 1 NEUROLINGWISTYCZNE PODSTAWY NEUROLOGOPEDII	2
Moduł 2 WPROWADZENIE DO NEUROLOGII.	6
Moduł 3 NEUROLOGICZNE ASPEKTY STARZENIA.....	10
Moduł 4 NEUROLOGIA.	14
Moduł 5 ZABURZENIA SŁUCHU I RÓWNOWAGI.....	18
Moduł 6 ZABURZENIA NARZĄDU GŁOSU.	21
Moduł 7 DYSFAGIA.....	24
Moduł 8 PRAKTYKI NEUROLOGOPEDYCZNE.....	27
Moduł 9 PSYCHIATRIA W NEUROLOGOPEDII.....	31
Moduł 10 SEMINARIUM DYPLOMOWE.	34
Moduł 11 NEUROLOGOPEDIA WIEKU DZIECIĘCEGO.....	37
Moduł 12 NEUROLOGOPEDIA OSÓB DOROSŁYCH.	41

Moduł 1 NEUROLINGWISTYCZNE PODSTAWY NEUROLOGOPEDII

Nazwa modułu kształcenia	Neurolingwistyczne podstawy neurologopedii.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Zakład Neurolingwistyki Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zapoznanie słuchacza z wiedzą lingwistyczną niezbędną do interpretacji zaburzeń mowy o proweniencji neurologicznej, w szczególności z podstawowymi problemami neurolingwistyki i psycholingwistyki. Słuchacz powinien zdobyć umiejętność dokonywania analizy dyskursu zaburzonego z wykorzystaniem instrumentarium metodologicznego lingwistyki stosowanej.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W01 Posiada ogólną wiedzę na temat neurologopedii jako specjalności logopedycznej. K_W02 Zna neurolingwistyczne i psycholingwistyczne uwarunkowania wypowiedzi językowych. K_W03 Posiada usystematyzowaną wiedzę na temat wypowiedzi patologicznych tworzących lub współtworzących dyskurs zaburzony. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U01 Potrafi analizować dyskurs zaburzony z uwzględnieniem wiedzy neurologicznej, foniatrycznej, audiologicznej oraz lingwistycznej. K_U02 Potrafi rozpoznawać, różnicować i diagnozować zaburzenia komunikacji językowej o etiologii korowej, podkorowej i psychogennej w różnych grupach wiekowych. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K01 Ma świadomość ważności podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Wykonywanego podczas ćwiczeń zadania polegającego na analizie wypowiedzi zaburzonych pacjentów na podstawie filmów wideo.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	I i II semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP dr Beata Solowska

	mgr Małgorzata Krajewska
Imię nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielające; zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP dr Beata Solowska mgr Małgorzata Krajewska
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	9 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 20 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 21 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 40 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 59 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 85 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 225 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną. Dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Ćwiczenia:</u> Lingwistyczna analiza tekstów zaburzonych z wykorzystaniem instrumentarium metodologicznego psycho- i neurolingwistyki.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń na podstawie arkusza obserwacji prowadzonego przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń. Podstawą uzyskania zaliczenia jest zaliczenie wszystkich ocenianych w trakcie zajęć umiejętności praktycznych. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.

Treść: moduł. kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Wstęp do neurologopedii. (10 godz.) dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP 2. Neurolingwistyczne uwarunkowania mowy. (10 godz.) dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP <u>Ćwiczenia:</u> 1. Neurolingwistyczne uwarunkowania mowy. (6 godz.) dr Beata Solowska 2. Lingwistyczna analiza dyskursu zaburzonego. (10 godz.) mgr Małgorzata Krajewska 3. Psycholingwistyka dla neurologopedów. (5 godz.) dr Beata Solowska
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<u>Literatura podstawowa:</u> 1. <i>Biomedyczne podstawy logopedii</i>, red. St. Milewski, J. Kuczkowski, Katarzyna Kaczorowska-Bray, Gdańsk: Harmonia Universalis. 2. Grabias S. (2010/2011). Logopedia – nauka o biologicznych uwarunkowaniach języka i zachowań językowych. <i>Logopedia</i>, 39/40, 9-34. 3. Grabias S. (2012). <i>O ostrość refleksji naukowej. Przedmiot logopedii i procedury logopedycznego postępowania</i>. W: St. Milewski, K. Kaczorowska-Bray (red.), <i>Logopedia. Wybrane aspekty historii, teorii i praktyki</i> (s. 56-69). Gdańsk: Wydawnictwo „Harmonia Universalis”. 4. Grabias S., <i>Mowa i jej zaburzenia</i>, „Audiofonologia” 1997, t. 10. 5. Grabias S., <i>Typologie zaburzeń mowy. Narastanie refleksji logopedycznej</i>, „Logopedia” 1996, nr 23. 6. <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>, red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 7. Kurcz I., Okuniewska H., 2011, <i>Język jako przedmiot badań psychologicznych. Psycholingwistyka ogólna i neurolingwistyka</i>, red. I. Kurcz, H. Okuniewska, Warszawa. 8. Mazurkiewicz-Sokołowska J. (2010), <i>Lingwistyka mętna w zarysie</i>, Kraków: Wydawnictwo Universitas 9. Panasiuk J., Zyss T., Michalik M., Ryszka-Kurczab M., 2015, <i>Przedmiot neurolingwistyki</i>, [w:] <i>Neurolingwistyka praktyczna</i>, t. 1., red. T. Zyss, M. Michalik, M. Ryszka-Kurczab, Kraków <u>Literatura uzupełniająca:</u> 1. Jastrzębowska G., <i>Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej</i>, Opole 1998. 2. Mazur R., Klimarczyk M., Rudy J., Nyka W., 2006, <i>Wielopiętrowość zaburzeń mowy w praktyce lekarskiej</i>,

3. Mesulam M.M., 2009, <i>Od doznania do poznania</i>, [w:] <i>Neuropsychologia. Współczesne kierunki badań</i>, red. K. Jodzio, Warszawa: PWN, s. 233-318. 4. Panasiuk J., 2010/2011, <i>Metodologiczne podstawy badań nad interakcją w afazji</i>, „Logopedia”, t. 39/40, s. 147-184. 5. Panasiuk J., 2012, <i>Różnicowanie zaburzeń mowy po uszkodzeniach mózgu. Aplikacje diagnostyczne-terapeutyczne</i>, „Nowa Logopedia”, t. 3: <i>Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej</i>, red. M. Michalik, A. Siudak, Z. Orłowska-Popek, Kraków: Collegium Columbinum, s. 306-338.	
---	--

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

Barbara Gryglewska
dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Studia podyplomowe z CM
„Neurologopedia z elementami andrologii i foriatrii”
dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

(1)
Moduł 2 WPROWADZENIE DO NEUROLOGII.

Nazwa modułu kształcenia	Wprowadzenie do neurologii.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Neurologii Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zapoznanie słuchacza z podstawowymi pojęciami neurologicznymi, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z procesami językowymi. Słuchacz będzie posiadać wiedzę neurologiczną na temat najczęstszych przyczyn zaburzeń procesów komunikacji oraz rodzajów zaburzeń mowy. Ponadto powinien znać metody oceny procesów językowych i funkcji poznawczych.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W04 Posiada wiedzę na temat anatomicznej lokalizacji struktur uczestniczących w komunikacji językowej. K_W05 Zna podstawowe elementy badania neuropsychologicznego. K_W06 Zna podstawowe zasady diagnozowania zaburzeń mowy u osób z chorobami neurologicznymi. K_W07 Zna zasady różnicowania afazji i dyzartrii. K_W08 Posiada wiedzę na temat stanów neurologicznych przebiegających z zaburzeniami świadomości i zaburzeniami kontaktu słownego. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U03 Potrafi dokonywać oceny neuropsychologicznej procesów poznawczych. K_U04 Potrafi przeprowadzić podstawową ocenę procesów językowych. K_U05 Potrafi zróżnicować afazję i dyzartrię. K_U06 Potrafi ocenić rodzaj afazji i dyzartrii. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K02 Ma świadomość konieczności przestrzegania zasad etycznych, praw pacjenta i tajemnicy zawodowej. K_K03 Ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących zasad pracy z osobą z zaburzeniami mowy oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru.

	2. Obserwacji i ocenie słuchacza podczas wykonywanych zadań dotyczących diagnostyki i postępowania z osobami z zaburzeniami mowy na podstawie filmów wideo.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	I semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr hab. n med. Joanna Pera mgr Anna Rychlak mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminujące;/egzaminujących bądź udzielające; zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. n med. Joanna Pera mgr Anna Rychlak mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 4 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w seminarium - 2 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 10 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 10 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do seminarium - 6 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 20 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 23 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 75 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Seminarium:</u> Oparte o prezentację multimedialną. Prezentacja fragmentów opisu przypadków klinicznych w odniesieniu do teorii. <u>Ćwiczenia:</u> Polegają na praktycznej nauce diagnostyki i postępowania z osobami z zaburzeniami mowy.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń na podstawie arkusza obserwacji prowadzonego przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń. Podstawą uzyskania zaliczenia jest zaliczenie wszystkich ocenianych w trakcie zajęć umiejętności praktycznych. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana

	jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Afazja i dyzartria jako objawy neurologiczne. (2 godz.) prof. dr hab. n med. Joanna Pera, 2. Inne choroby neurologiczne: zaburzenia świadomości, padaczka, bóle głowy. (2 godz.) prof. dr hab. n med. Joanna Pera, <u>Seminarium:</u> 1. Elementy badania neuropsychologicznego. (2 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert <u>Ćwiczenia:</u> 1. Afazja i dyzartria jako objawy neurologiczne. (6 godz.) mgr Anna Rychlak 2. Badanie procesów językowych, jako element procesu diagnostycznego w neurologii. (4 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Bożydar L.J. Kaczmarek - Mózg. Język. Zachowanie. Wydawnictwo: UMCS, 1998. 2. Domańska Ł, Borkowska A., - Podstawy neuropsychologii klinicznej, Lublin 2008. 3. Walsh K., Darby D. - Neuropsychologia kliniczna, Gdańsk 2008. 4. Herzyk, A., Kądziaława, D. (red.). (1998). Związek mózg - zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wydawnictwo UMCSJ. 5. Panasiuk, Afazja a interakcja. TEKST- metaTekst – konTekst, Wydawnictwo UMCS, 2013. 6. M. Pąchalska, Afazjologia, PWN, 2011. 7. J. Bolte- Taylor, Udar i przebudzenie. Moja podróż w głąb mózgu, Wydawnictwo Galaktyka, 2015. 8. E.Stecko, Neurologopedyczne studia przypadków , Wydawnictwo ES, 2014. 9. Gatkowska, Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej, Wydawnictwo UJ, 2012. 10. C. Jauer- Niworowska, Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, Wydawnictwo APS, 2010.

	11. S. Grabias(red) M. Kurkowski (red.), Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, Wydawnictwo UMCS. 12. Antoni Prusiński. Neurologia praktyczna. Wydawnictwo Lekarskie PZWL 2013. 13. Kczubski W., Liberski P.P. (red.). Neurologia. Podręcznik dla studentów medycyny, PZWL, Warszawa 2014. 14. Felten D.L., Józefowicz R. Atlas neuroanatomii i neurofizjologii Nettera. Elsevier Urban&Partner, Wrocław 2012.
--	--

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami pediatrii i foziatрії”

dr hab. n. med. Jerzy Tomiał, prof UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 3 NEUROLOGICZNE ASPEKTY STARZENIA.

Nazwa modułu kształcenia	Neurologiczne aspekty starzenia.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Neurologii Wyczał Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest: ▪ zdobycie przez słuchacza wiedzy na temat fizjologicznego i patologicznego procesu starzenia się układu nerwowego oraz ich konsekwencjami dla procesów komunikacji językowej. ▪ zapoznanie słuchacza z obrazem klinicznym i zasadami diagnostyki najczęstszych postaci otępień, a także zaburzeń mowy wynikających z uszkodzenia struktur korowych mózgu.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W09 Posiada wiedzę na temat fizjologicznych procesów starzenia się układu nerwowego. K_W10 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych łagodnych zaburzeń poznawczych. K_W11 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych choroby Alzheimera. K_W12 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych otępienia czołowo-skroniowego łagodnych zaburzeń poznawczych. K_W13 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach korowych. K_W14 Posiada wiedzę na temat zaburzeń komunikacji językowej w zespołach dysfunkcji wykonawczej. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U07 Potrafi ocenić, czy objawy stwierdzone u osoby badanej mają charakter odpowiadający fizjologicznemu czy patologicznemu starzeniu się układu nerwowego. K_U08 Potrafi ocenić zaburzenia mowy u pacjenta z zespołem otępiennym. K_U09 Potrafi ocenić i zidentyfikować charakterystyczne elementy zaburzeń mowy u osób z dysfunkcją wykonawczą. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K02 Ma świadomość konieczności przestrzegania zasad etycznych, praw pacjenta i tajemnicy zawodowej.

	K_K03 Ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących zasad pracy z osobą z zaburzeniami mowy oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Obserwacji i ocenie słuchacza podczas wykonywanych zadań polegających na analizie wypowiedzi osób z zaburzeniami mowy na podstawie filmów wideo.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	I semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr hab. n med. Joanna Pera mgr Aleksandra Kobylec mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. n med. Joanna Pera mgr Aleksandra Kobylec mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 3 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w seminarium - 4 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 10 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 6 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do seminarium - 8 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 20 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 24 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 75 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady:</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Seminarium:</u> Oparte o prezentację multimedialną. Prezentacja fragmentów opisu przypadków klinicznych z odniesieniem do teorii. <u>Ćwiczenia:</u> Polegają na praktycznej nauce diagnostyki i postępowania z osobami z zaburzeniami mowy.
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia modułu jest:

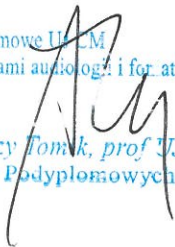
modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń na podstawie arkusza obserwacji prowadzonego przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń. Podstawą uzyskania zaliczenia jest zaliczenie wszystkich ocenianych w trakcie zajęć umiejętności praktycznych. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Fizjologiczne starzenie się, łagodne zaburzenia poznawcze. (1 godz.) prof. dr hab. n med. Joanna Pera 2. Choroba Alzheimera i zwyrodnienie czołowo-skroniowe. (2 godz.) prof. dr hab. n med. Joanna Pera <u>Seminarium:</u> 1. Zaburzenia mowy w uszkodzeniach korowych. (2 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert 2. Zaburzenia komunikacji językowej w zespołach dysfunkcji wykonawczej. (2 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert <u>Ćwiczenia:</u> 1. Fizjologiczne starzenie się, łagodne zaburzenia poznawcze. (2 godz.) mgr Aleksandra Kobylec 2. Choroba Alzheimera i zwyrodnienie czołowo-skroniowe. (4 godz.) mgr Aleksandra Kobylec 3. Zaburzenia mowy w uszkodzeniach korowych. (2 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert 4. Zaburzenia komunikacji językowej w zespołach dysfunkcji wykonawczej. (2 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert

Wykaz literatury podstawowej
i uzupełniającej

1. Bożydar L.J. Kaczmarek - Mózg. Język. Zachowanie. Wydawnictwo: UMCS, 1998.
2. Domańska Ł, Borkowska A., - Podstawy neuropsychologii klinicznej, Lublin 2008.
3. Walsh K., Darby D. - Neuropsychologia kliniczna, Gdańsk 2008.
4. Herzyk, A., Kądziaława, D. (red.). (1998). Związek mózg - zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Jodzio, K. Afazja pierwotna postępująca. Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, 1999.
6. Antoni Prusiński. Neurologia praktyczna. Wydawnictwo Lekarskie PZWL 2013.
7. Kozubski W., Liberski P.P. (red.). Neurologia. Podręcznik dla studentów medycyny, PZWL, Warszawa 2014.
8. Felten D.L., Józefowicz R. Atlas neuroanatomii i neurofizjologii Nettera. Elsevier Urban&Partner, Wrocław 2012.

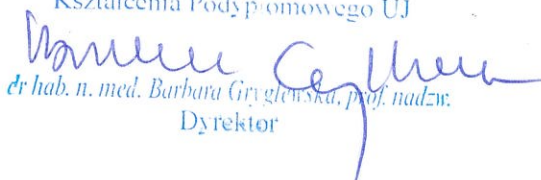
Studia podyplomowe UMCS
„Neurologopedia z elementami audiologii i fonetrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomk, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 4 NEUROLOGIA.

Nazwa modułu kształcenia	Neurologia.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Neurologii Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zapoznanie słuchacza z zaburzeniami mowy w uszkodzeniach podkorowych, chorobach demielinizacyjnych, chorobach układu pozapiramidowego, udaru mózgu oraz schorzeniach obwodowego układu nerwowego. Słuchacz powinien mieć świadomość przydatności badań obrazowych w diagnostyce zaburzeń mowy.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W15 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach podkorowych. K_W16 Posiada wiedzę na temat przyczyn i obrazu klinicznego udaru mózgu. K_W17 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego podstawowych schorzeń układu pozapiramidowego. K_W18 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego stwardnienia rozsianego. K_W19 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego najczęstszych chorób obwodowego układu nerwowego. K_W20 Posiada wiedzę na temat przebiegu głównych nerwów czaszkowych biorących udział w procesach mowy. K_W21 Zna możliwości strukturalnego i czynnościowego obrazowania mózgu u pacjentów z zaburzeniami mowy. K_W22 Posiada wiedzę na temat etiopatogenezy i obrazu klinicznego mózgowego porażenia dziecięcego. K_W23 Posiada wiedzę na temat zaburzeń mowy w chorobach nerwowo-mięśniowych. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U10 Potrafi ocenić zaburzenia mowy u pacjentów z udarem mózgu, padaczką, po urazie czaszkowo-mózgowym, z uszkodzeniem podkorowym mózgu, z chorobami obwodowego układu nerwowego, ze stwardnieniem rozsianym. K_U11 Potrafi zaproponować podstawową terapię zaburzeń mowy u pacjentów ze schorzeniami neurologicznymi o różnej etiologii.

	<u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K02 Ma świadomość konieczności przestrzegania zasad etycznych, praw pacjenta i tajemnicy zawodowej. K_K03 Ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących zasad pracy z osobą z zaburzeniami mowy oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1 Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2 Wykonywanych podczas ćwiczeń zadań dotyczących diagnostyki i postępowania z osobami z zaburzeniami mowy.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	I semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr hab. n. med. Joanna Pera dr hab. n. med. Sławomir Krocza mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert mgr Anna Rychlak mgr Barbara Bujak mgr Jadwiga Kubica
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca cały moduł	prof. dr hab. n. med. Joanna Pera dr hab. n. med. Sławomir Krocza mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert mgr Anna Rychlak mgr Barbara Bujak mgr Jadwiga Kubica
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	7 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 18 godz. dydakt. (l. godz. kontaktowych) Udział w seminarium - 2 godz. dydakt. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 20 godz. dydakt. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 36 godz. dydakt. (praca własna) Przygotowanie do seminarium - 4 godz. dydakt. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 40 godz. dydakt. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 55 godz. dydakt. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 175 godz. dydakt.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Seminarium:</u>

	Oparte o prezentację multimedialną. Prezentacja fragmentów opisu przypadków klinicznych z odniesieniem do teorii. <u>Ćwiczenia:</u> Polegają na praktycznej nauce diagnostyki i postępowania z osobami z zaburzeniami mowy.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu. zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1 Uzyskanie pozytywnego wyniku tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2 Uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń na podstawie arkusza obserwacji prowadzonego przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń. Podstawą uzyskania zaliczenia jest zaliczenie wszystkich ocenianych w trakcie zajęć umiejętności praktycznych. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest co oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treść modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Choroby układu pozapiramidowego i choroby demielinizacyjne. (2 godz.) prof. dr hab. n. med. Joanna Pera 2. Choroby złącza nerwowo-mięśniowego i neuronu ruchowego. Miopatie. Neuroobrazowanie strukturalne i czynnościowe. (2 godz.) prof. dr hab. n. med. Joanna Pera 3. Udar mózgu. (2 godz.) prof. dr hab. n. med. Joanna Pera 4. Polineuropatie. Neuropatie nerwów czaszkowych. (2 godz.) prof. dr hab. n. med. Joanna Pera 5. Mózgowe porażenie dziecięce (3 godz.) dr hab. n. med. Sławomir Krocza 6. Udary mózgu u dzieci (2 godz.) dr hab. n. med. Sławomir Krocza 7. Zespoły padaczkowe u dzieci (2 godz.) dr hab. n. med. Sławomir Krocza 8. Zaburzenia mowy w chorobach nerwowo-mięśniowych (3 godz.) dr hab. n. med. Sławomir Krocza

	<u>Seminarium:</u> 1. Zaburzenia językowe w uszkodzeniach podkorowych. (2godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert <u>Ćwiczenia:</u> 1. Zaburzenia językowe w uszkodzeniach podkorowych. (2 godz.) mgr Mirosława Orłowiejska-Gillert 2. Choroby układu pozapiramidowego. (2 godz.) mgr Anna Rychlak 3. Choroby demielinizacyjne. (2 godz.) mgr Anna Rychlak 4. Polineuropatie. Neuropatie nerwów czaszkowych. Choroby złącza nerwowo-mięśniowego i neuronu ruchowego. Miopatie. (2 godz.) mgr Anna Rychlak 5. Choroby po urazie czaszkowo-mózgowym. (2 godz.) mgr Barbara Bujak 6. Udar mózgu. (8 godz.) mgr Anna Rychlak 7. Elementy fizjoterapii dla logopedów. (2 godz.) mgr Jadwiga Kubica
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Herzyk, A., Kądziaława, D. (red.). (1998). Związek mózg - zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Jodzio, K. Afazja pierwotna postępująca. Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, 1999. 3. Antoni Prusiński. Neurologia praktyczna. Wydawnictwo Lekarskie PZWL 2013. 4. Kozubski W., Liberski P.P. (red.). Neurologia. Podręcznik dla studentów medycyny, PZWL, Warszawa 2014. 5. Felten D.L., Józefowicz R. Atlas neuroanatomii i neurofizjologii Nettera. Elsevier Urban&Partner, Wrocław 2012. 6. J. Panasiuk, Afazja a interakcja. TEKST- metaTekst – konTekst, Wydawnictwo UMCS. 7. M. Pąchalska, Afazjologia, PWN. 8. J. Bolte- Taylor, Udar i przebudzenie. Moja podróż w głąb mózgu, Wydawnictwo Galaktyka. 9. E.Stecko, Neurologopedyczne studia przypadków , Wydawnictwo ES. 10. Gatkowska, Diagnoza dyszartrii u dorosłych w neurologii klinicznej, Wydawnictwo UJ. 11. O. Jauer- Niworcwska, Dyszartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, Wydawnictwo APS. 12. S. Grabias(red) M. Kurkowski (red.), Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, Wydawnictwo UMCS. 13. M. Kaciński Neurcpediatra PZWL2C07

Moduł 5 ZABURZENIA SŁUCHU I RÓWNOWAGI.

Nazwa modułu kształcenia	Zaburzenia słuchu i równowagi.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra i Klinika Otolaryngologii Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zapoznanie słuchacza z wiedzą teoretyczną w zakresie podstaw anatomii oraz fizjologii narządu słuchu i równowagi. Słuchacz powinien zdobyć umiejętności dotyczące etiologii, a także patogenetyz zaburzeń słuchu i równowagi ze szczególnym uwzględnieniem postępowania diagnostyczno – terapeutycznego.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W24 Posiada wiedzę w zakresie audiologii i vestibulologii. K_W25 Dysponuje wiedzą oraz terminologią w zakresie zaburzeń słuchu i równowagi przydatną w specjalności logopedycznej. K_W26 Zna metody diagnostyczne zaburzeń równowagi oraz niedosłuchu przydatne w postępowaniu neurologopedycznym. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U12 Potrafi dokonać analizy najważniejszych zaburzeń słuchu oraz patologii błędnika w kontekście zaburzeń komunikacji językowej. K_U13 Potrafi prawidłowo analizować wyniki badań audiologicznych. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K04 Ma poczucie odpowiedzialności dotyczące ciągłego dokształcania się w zakresie wiedzy audiologicznej i otoneurologicznej.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Raportu z analizy badań diagnostycznych. (praca w grupach).
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ dr n. med. Katarzyna Zajdel

Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ dr n. med. Katarzyna Zajdel
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 14 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 8 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 28 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 14 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 36 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 100 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Ćwiczenia:</u> Udział w badaniach oraz analiza uzyskanych wyników przeprowadzonych badań diagnostycznych (audiometrycznych słuchu oraz pobudliwości błędników).
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu.	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z raportu analizy badań diagnostycznych. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Anatomia narządu słuchu i równowagi. (4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 2. Fiziologia narządu słuchu i równowagi. (2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 3. Przyczyny zaburzeń słuchu.

	(4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 4. Diagnostyka zaburzeń słuchu. (2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 5. Terapia zaburzeń słuchu. (2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ <u>Ćwiczenia:</u> 1. Diagnostyka zaburzeń równowagi. (8 godz.) dr n. med. Katarzyna Zajdel
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Pruszewicz A.: Foniatria kliniczna. PZWL, Warszawa, 1992. 2. Śliwińska-Kowalska M., red. Audiologia kliniczna. Łódź, 2005. 3. Janczewski G., Otolaryngologia praktyczna tom I i II – podręcznik dla studentów i lekarzy. Gdańsk, 2007. 4. Obrębowski A., red. Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej. Poznań, 2008. 5. Janczewski G., Latkowski B., red. Otoneurologia. Warszawa 2005. 6. Pruszewicz A., Obrębowski A., red. Audiologia kliniczna zarys. Poznań, 2010. 7. Niemczyk K., Jurkiewicz D., Składzień J., Stankiewicz Cz., Szyfter W., red. Otorynolaryngologia kliniczna tom I i II. Warszawa 2014.

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audjologii i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

Barbara Gryglewska
dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 6 ZABURZENIA NARZĄDU GŁOSU.

Nazwa modułu kształcenia	Zaburzenia narządu głosu.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra i Klinika Otolaryngologii Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zdobycie przez słuchacza wiedzy na temat budowy i funkcjonowania aparatu głosu w warunkach fizjologii oraz w wybranych przypadkach patologii. Słuchacz powinien znać przyczyny powstawania dysfunkcji głosowych oraz wykazać się umiejętnością przeprowadzenia badań diagnostycznych i terapeutycznych podstawowych zaburzeń foniatrycznych.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W27 Zna główne przyczyny powstawania dysfunkcji głosu i jej wpływu na zaburzenia logopedyczne. K_W28 Zna foniatryczne uwarunkowania wypowiedzi językowej. K_W29 Dysponuje wiedzą dotyczącą uwarunkowań patologicznych narządu głosu. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U14 Potrafi rozpoznać podstawowe zaburzenia foniatryczne z punktu widzenia zaburzonej komunikacji językowej. K_U15 Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu logopedii, psychologii, neurologii oraz foniatrii do interpretacji wyników badań dotyczących zaburzeń narządu głosu. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K05 Posiada świadomość podejmowania działań mających na celu poprawę stanu dysfunkcji narządu głosu.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Interpretacji wyników badań dotyczących zaburzeń narządu głosu.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	II semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ

bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca cały moduł	
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 12 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 8 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 26 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 20 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 34 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 100 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Ćwiczenia:</u> Udział w badaniach diagnostycznych narządu głosu (badanie video stroboskopowe oraz endoskopia lutowa). Ocena wyników tych badań w kontekście występowania schorzeń foniatrycznych.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu.	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z wykonanej interpretacji wyników badań dotyczących zaburzeń narządu głosu. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Anatomia zaburzeń głosu. (2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 2. Fizjologia zaburzeń głosu. (2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 3. Etiologia zaburzeń głosu.

	(2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 4. Diagnostyka zaburzeń głosu. (2 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 5. Terapia zaburzeń głosu. (4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ <u>Ćwiczenia:</u> 1. Diagnostyka zaburzeń głosu. (8 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Pruszewicz A.: Foniatria kliniczna. PZWL, Warszawa, 1992. 2. Śliwińska-Kowalska M., red. Audiologia kliniczna. Łódź, 2005. 3. Janczewski G., Otolaryngologia praktyczna tom I i II – podręcznik dla studentów i lekarzy. Gdańsk, 2007. 4. Obrębowski A., red. Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej. Poznań, 2008. 5. Janczewski G., Łatkowski B., red. Otoneurologia. Warszawa 2005. 6. Pruszewicz A., Obrębowski A., red. Audiologia kliniczna zarys. Poznań, 2010. 7. Niemczyk K., Jurkiewicz D., Składzień J., Stankiewicz Cz., Szyfter W., red. Otorynolaryngologia kliniczna tom I i II. Warszawa 2014.

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami anki. elcgit i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Stacji Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 7 DYSFAGIA.

Nazwa modułu kształcenia	Dysfagia.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra i Klinika Otolaryngologii Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu zdobycie przez słuchacza wiedzy dotyczącej dysfagii, a w szczególności podstawowych informacji na temat budowy anatomicznej oraz funkcjonowania elementów odpowiedzialnych za proces połykania w organizmie ludzkim. Słuchacz powinien wykazać się umiejętnością oceny przyczyn występowania problemów związanych z połykaniem oraz diagnozowaniem i różnicowaniem tych zaburzeń w kontekście postępowania neurologopedycznego.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W30 Posiada podstawową wiedzę na temat fizjologii zaburzeń połykania i jej roli w zagadnieniach logopedycznych. K_W31 Zna laryngologiczne i neurologiczne przyczyny dysfagii i ich wpływ na funkcje zaburzeń językowych. K_W32 Posiada specjalistyczną wiedzę potrzebną do przeprowadzania diagnostyki i terapii neurologopedycznej u chorych z dysfagią <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U16 Potrafi rozpoznać zaburzenia związane z procesem połykania z punktu widzenia zaburzeń komunikacji językowej. K_U17 Potrafi różnicować i diagnozować chorych z zaburzeniami połykania. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K06 Ma świadomość podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych w schorzeniach laryngologicznych.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru w tym opis przypadku.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	II
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Imię i nazwisko osoby/osób	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ

egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to oso- ba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy
Wymagania wstępne i dodat- kowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisa- na modułowi	3 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 16 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 30 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 29 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 75 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktycz- na, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, po- kaz z prezentacją
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopusz- czenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zali- czenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu.	Warunkiem zaliczenia modułu jest: Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% po- prawnych odpowiedzi z testu modułowego. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modu- łowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punk- tów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Etiologia dysfagii. (4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 2. Laryngologiczne aspekty terapii zaburzeń połykania. (4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 3. Diagnoza i różnicowanie zaburzeń połykania. (4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ 4. Anatomia i fizjologia zaburzeń połykania. (4 godz.) dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Niemczyk K., Jurkiewicz D., Składzień J., Stankiewicz Cz., Szyfter W., red. Otorynolaryngologia kliniczna tom I i II. Warszawa 2014. 2. Ertekin C., Aydogdu I., Neurophysiology of swallowing. Clin. Neurophysiol. 2003, 114(12), 2226-2244.

	3. Obrębski A., Wiskirska-Woźnica B., Obrębska Z., Zaburzenia połykania w praktyce neurologopedycznej, w : Wprowadzenie do neurologopedii, red. A Obrębski, Poznań, 2012. 4. Wiskirska-Woźnica B., Obrębski A., Żebryk-Stopa A., Rehabilitacja zaburzeń połykania w: Wprowadzenie do neurologopedii, red. A. Obrębski, Poznań, 2012.
--	--

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatryi”

dr hab. n. med. Jerzy Tomicki, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 8⁽¹⁾ PRAKTYKI NEUROLOGOPEDYCZNE.

Nazwa modułu kształcenia	Praktyki neurologopedyczne.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Neurologii Katedra Otolaryngologii Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest praktyczna nauka diagnostyki i postępowania z chorymi z zaburzeniami mowy, głosu, słuchu oraz równowagi. Umiejętności będą nabywane w oparciu o prezentacje chorych i uczestniczenie w badaniach diagnostycznych niezbędnych do prawidłowego rozpoznania danej jednostki chorobowej.
Efekt kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W13 Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach korowych. K_W14 Posiada wiedzę na temat zaburzeń komunikacji językowej w zespołach dysfunkcji wykonawczej. K_W26 Zna metody diagnostyczne zaburzeń równowagi oraz niedosłuchu przydatne w postępowaniu neurologopedycznym. K_W27 Zna główne przyczyn powstawania dysfunkcji głosu i jej wpływu na zaburzenia logopedyczne. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U04 Potrafi przeprowadzić podstawową ocenę procesów językowych. K_U05 Potrafi różnicować afazję i dyzartrię. K_U06 Potrafi ocenić rodzaj afazji i dyzartrii. K_U12 Potrafi dokonać analizy najważniejszych zaburzeń słuchu oraz patologii błędnika w kontekście zaburzeń komunikacji językowej K_U13 Potrafi prawidłowo analizować wyniki badań audiologicznych. K_U14 Potrafi rozpoznać podstawowe zaburzenia foniatryczne z punktu widzenia zaburzonej komunikacji językowej. K_U18 Potrafi wykorzystywać swoją wiedzę we współpracy z innymi specjalistami z zakresu medycyny oraz logopedii. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K04 Ma poczucie odpowiedzialności dotyczące ciągłego dokształcania się w zakresie wiedzy audiologicznej i otoneurologicznej.

	K_K05 Posiada świadomość podejmowania działań mających na celu poprawę stanu dysfunkcji narządu głosu. K_K07 Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych problemów językowych pacjenta. K_K08 Rozwija empatyczne podejście do pacjenta. K_K09 Dbą o atmosferę bezpieczeństwa i komfortu psychicznego w trakcie procesu diagnostycznego. K_K10 Potrafi współpracować z różnymi profesjonalistami zajmującymi się opieką nad osobami z zaburzeniami mowy. K_K11 Potrafi komunikować się z pacjentem oraz informować jego otoczenie o zaistniałych problemach zaburzeń słuchu i równowagi. K_K12 Wykazuje umiejętność współpracy z najbliższym otoczeniem chorego w przypadkach schorzeń narządu głosu. K_K13 Ma poczucie odpowiedzialności zawodowej oraz przejawia troskę o losy pacjentów ze schorzeniami foniatrycznymi. K_K14 Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych problemów z zaburzeniami połykania. K_K15 W procesie diagnostyczno-terapeutycznym jest otwarty na współpracę nie tylko z pacjentem, ale także z jego rodziną oraz innymi specjalistami. K_K16 W bezpośredniej pracy z chorym uwzględnia konieczność indywidualizacji programu terapeutycznego, kierując się dobrem pacjenta oraz chęcią realizacji zamierzonych celów terapeutycznych.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia w zakresie uzyskanych przez słuchacza umiejętności będą sprawdzane na podstawie: 1. Rozwiązywania zadań problemowych - przypadki analizowane w warunkach klinicznych (na każdej z Klinik).
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	II semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ dr n. med. Katarzyna Zajdel dr n. med. Aleksandra Grudzień – Ziarno dr inż. Sebastian Kocoń mgr Anna Rychlak mgr Barbara Bujak

Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ dr n. med. Katarzyna Zajdel dr n. med. Aleksandra Grudzień – Ziarno dr inż. Sebastian Kocoń mgr Anna Rychlak mgr Barbara Bujak
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy,
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	7 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w praktykach - 40 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do praktyk - 80 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia praktyk - 55 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 175 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	Praktyki kliniczne realizowane w grupach w oddziałach klinicznych Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie, związanych z badaniem oraz diagnozowaniem chorych na różnorodne schorzenia neurologiczne oraz osób z zaburzeniami słuchu, głosu oraz równowagi. Praktyki kliniczne realizowane w wymiarze 40 godz. dydaktycznych w ciągu tygodnia w jednostce klinicznych: • Oddziale Kliniczny Kliniki Neurologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie – 24 godz. • Oddziale Kliniczny Kliniki Otolaryngologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie – 16 godz. Ćwiczenia przedmiotowe w realnych sytuacjach klinicznych; metody przeprowadzania procesu diagnostyczno-terapeutycznego, dyskusja dydaktyczna, objaśnianie i wyjaśnianie nietypowych i interesujących przypadków.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie zaliczenia z praktyk na podstawie poprawnie wykonanych zadań problemowych (2 zadania). Obecność na zajęciach jest obowiązkowa. <i>UWAGA: Nie dopuszcza się uczestnictwa w warsztatach praktyczno-klinicznych w innym terminie niż wyznaczonym przez Kierownika studiów, ani zaliczenia ich w innej formie.</i> Moduł kończy się zaliczeniem bez oceny.
Treści modułu kształcenia	1. Omówienie zadań i zasad praktyki klinicznej w placówce oraz współpracy z zespołem leczniczym. 2. Poznanie specyfiki pracy klinicznej w placówce. 3. Obserwacja i uczestniczenie w procesach diagnostycznych i terapeutycznych prowadzonych przez kierownika praktyki.

	4. Omówienie uzyskanych wyników w badaniach diagnostycznych. 5. Próba ustalenia diagnozy schorzenia w oparciu o badanie kliniczne chorego oraz uzyskane wyniki badań dodatkowych. 6. Podsumowanie praktyki oraz zaliczenie.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Janczewski G., Latkowski B., red. Otoneurologia. Warszawa 2005. 2. Śliwińska-Kowalska M., red. Audiologia kliniczna. Łódź, 2005. 3. Janczewski G., Otolaryngologia praktyczna tom I i II – podręcznik dla studentów i lekarzy. Gdańsk, 2007. 4. Obrębowski A., red. Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej. Poznań, 2008

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatрії”

dr hab. n. med. Jerzy Tenik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gęgliwska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 9 PSYCHIATRIA W NEUROLOGOPEDII.

Nazwa modułu kształcenia	Psychiatria w neurologopedii.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Zakład Neurolingwistyki Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu zdobycie przez słuchacza podstawowej wiedzy medycznej dotyczącej psychiatrycznych aspektów mówienia i mowy. Słuchacz powinien posiadać elementarne umiejętności w zakresie diagnostyki psychiatrycznej (w tym pewnej diagnostyki różnicowej między schorzeniami psychiatrycznymi, a neurologicznymi) w zakresie trzech etapów życiowych: pacjent dziecięcy i młodociany, dorosły oraz w podeszłym wieku.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W33 Posiada wiedzę na temat psychiatrii jako specjalności medycznej zajmującej się schorzeniami w wyniku których może dochodzić do zaburzeń mowy i mówienia. K_W34 Zna przyczyny powstawania zaburzeń mowy i mówienia u pacjentów z diagnozą psychiatryczną. K_W35 Posiada wiedzę na temat rodzaju patologii mówienia u pacjentów psychiatrycznych w porównaniu z pacjentami neurologicznymi. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U19 Potrafi dokonywać oceny tempa i treści wypowiedzi pacjentów z zaburzeniami psychicznymi. K_U20 Potrafi rozpoznawać i różnicować typowe schorzenia natury psychiatrycznej. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K01 Ma świadomość ważności podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych. K_K07 Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych problemów językowych pacjenta.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Analizy przypadków oraz dyskusji podczas zajęć.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	III semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	

Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 30 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 8 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 50 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 12 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 50 godz. dydak. (praca własna) łącznie nakład pracy słuchacza: 150 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją, filmy dydaktyczne. <u>Ćwiczenia:</u> Ocena zachowania pacjenta z zaburzeniami psychicznymi; ocena tempa i treści wypowiedzi.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń na podstawie arkusza obserwacji prowadzonego przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	<u>Wykłady:</u> 1. Elementy psychiatrii. (10 godz.) 2. Psychiatria dziecięca. (6 godz.) 3. Gerontopsychiatria. (10 godz.) 4. Psychofarmakoterapia. (4 godz.)

	Ćwiczenia: 1. Psychiatria dziecięca. (4 godz.) 2. Psychofarmakoterapia. (4 godz.)
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<u>Literatura podstawowa:</u> 1. Jarema M.: Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. PZWL. Warszawa, 2016. 2. Kępiński A.: Poznanie chorego. Dowolne wydanie. 3. Kępiński A.: Melancholia. Dowolne wydanie. 4. Kępiński A.: Schizofrenia. Dowolne wydanie. <u>Literatura podstawowa:</u> 1. Armstrong C.L, Morrow L.: Neuropsychologia medyczna. Tom 1-2. PZWL. Warszawa, 2014. 2. Grabski B.: Podstawy badania psychiatrycznego dla studentów, lekarzy, psychologów i psychoterapeutów. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kraków, 2015. 3. Krzyżowski J.: Kazuistyka psychiatryczna. Medyk. Warszawa, 2001. 4. Namysłowska I.: Psychiatria dzieci i młodzieży. PZWL. Warszawa, 2012. 5. Yudofsky S.C., Hales R.E.: Neuropsychiatria. Elsevier Urban & Partner. Wrocław, 2012.

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglerska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 10 SEMINARIUM DYPLOMOWE.

Nazwa modułu kształcenia	Seminarium dyplomowe.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum Zakład Neurolingwistyki Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zapoznanie słuchacza z metodologią badań neurologopedycznych, studium przypadku jako rodzaj badania metodologii ilościowej i jakościowej, oraz wytworzenia nawyku samodzielnej pracy nad danym zagadnieniem.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W36 Zna zasady metodologii badań prowadzonych w neurologopedii. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U21 Potrafi monograficznie opracować wybrany problem neurologopedyczny, korzystając z kompetencji neurologicznych, foniatrycznych, audiologicznych i lingwistycznych. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K17 Ma świadomość poszerzenia wiedzy oraz neurologopedycznych umiejętności.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia w zakresie uzyskanych przez słuchacza umiejętności będą sprawdzane na podstawie opracowania wybranego problemu neurologopedycznego.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	III semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury

Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	12 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w seminarium - 40 godz. dydakt. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do seminarium - 80 godz. dydakt. (praca własna) Przygotowanie do egzaminu dyplomowego - 180 godz. dydakt. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 300 godz. dydakt.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Seminarium</u> : Dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, deskrypcja, analiza, wyjaśnienie, krytyczna lektura literatury przedmiotu.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: Aktywność słuchacza na seminarium dyplomowym. Moduł kończy się zaliczeniem bez oceny.
Treści modułu kształcenia	1. Metodologia badań neurologopedycznych. 2. Studium przypadku jako rodzaj badania metodologii ilościowej i jakościowej. 3. Neurologopedyczne studia przypadków-deskrypcja, interpretacja, programowanie terapii neurologopedycznej. 4. Opracowanie wybranego problemu neurologopedycznego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Armitage P., 1978, Metody statystyczne w badaniach medycznych, Warszawa. 2. Grabias S., O ostrość refleksji naukowej. Przedmiot logopedii i procedury logopedycznego postępowania, [w:] Logopedia. Wybrane aspekty historii, teorii i praktyki, red. S. Milewski, K. Kaczorowska-Bray, Gdańsk 2012. 3. Jędrychowski W. 2004, Zasady planowania i prowadzenia badań naukowych w medycynie, Kraków 2004. 4. Milewski S., Kaczorowska B. (red.), 2015, Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki, Gdańsk. 5. Radomski D., Grzanka A., 2011, Metodologia badań naukowych w medycynie, Poznań. Literatura uzupełniająca: 1. Grucza F. (1983). Zagadnienia metalingwistyki. Lingwistyka – jej przedmiot, lingwistyka stosowana, Warszawa. 2. Kita M. (2012). Razem. Konsiliencja, interdyscyplinar-

	ność, transdyscyplinarność. W: M. Kita, M. Ślowska (red.), Transdyscyplinarność badań nad komunikacją medialną. (t. 1, s. 11–30), Katowice. 3. Mazurkiewicz -Sokołowska J. (2010). Lingwistyka mentalna w zarysie. O zdolności językowej w ujęciu integrującym, Kraków. 4. Pilch T., Bauman T., 2010, Zasady badań pedagogicznych, Warszawa.
--	---

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum

Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglewska, prof. nadzw.
Dyrektor

Moduł 11 NEUROLOGOPEDIA WIEKU DZIECIĘCEGO.

Nazwa modułu kształcenia	Neurologopedia wieku dziecięcego.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Zakład Neurolingwistyki Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest: ▪ zdobycie przez słuchacza wiedzy na temat zaburzeń mowy pochodzenia korowego u dzieci (alalii prolongaty, alalii, afazji dziecięcej), ▪ poszerzenie wiedzy na temat oligofazji, jąkania i gielkotu, oraz zdobycie umiejętności: ▪ łączenia zaburzenia mowy z neurologicznymi uwarunkowaniami endogennymi, ▪ diagnozowania i programowania terapii zaburzeń mowy pochodzenia korowego i psychogennego u dzieci.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W37 Zna neurolingwistyczne i psycholingwistyczne uwarunkowania wypowiedzi językowych tworzonych przez dzieci z zaburzeniami mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego. K_W38 Posiada wiedzę na temat zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego u dzieci. K_W39 Zna neurologiczne uwarunkowania zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego u dzieci. K_W40 Zna medyczne uwarunkowania diagnozy i terapii neurologopedycznej w zakresie zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego u dzieci. K_W41 Zna alternatywne metody komunikacji w terapii zaburzeń mowy. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U22 Potrafi dokonać porównania objawów językowych zaburzeń mowy u dzieci z chorobami neurologicznymi, foniatrycznymi i audiologicznymi. K_U23 Potrafi przeprowadzić diagnozę neurologopedyczną u dzieci dotkniętych zaburzeniami mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego. K_U24 Potrafi opracować program efektywnej terapii neurologopedycznej u dzieci. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u>

	K_K17 Ma świadomość konieczności poszerzenia wiedzy oraz neurologopedycznych umiejętności.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efekty kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Wykonywanych podczas ćwiczeń zadań polegających na: - deskrypcji i interpretacji zaburzeń mowy pochodzenia korowego i psychogennego u dzieci, - opracowaniu programu terapii neurologopedycznej.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	II semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP dr K. Węsierska dr Beata Solowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr hab. Mirosław Michalik, prof. UP dr Beata Solowska
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10 pkt. ECTS
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach - 32 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Udział w ćwiczeniach - 18 godz. dydak. (l. godz. kontaktowych) Przygotowanie do wykładów - 66 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do ćwiczeń - 40 godz. dydak. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 94 godz. dydak. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: - 250 godz. dydak.
Stosowane metody dydaktyczne	<u>Wykłady</u> z prezentacją multimedialną, dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków klinicznych, opis, wyjaśnienie, pokaz z prezentacją. <u>Ćwiczenia:</u> Podczas ćwiczeń słuchaczom prezentowane są nagrania video dziecięcych pacjentów dotkniętych zaburzeniami korowymi, podkorowymi i psychogennymi, które początkowo opisuje, analizuje i interpretuje wykładowca, a następnie słuchacze. Słuchacze ćwiczą programowanie terapii neurologopedycznej adekwatnej dla prezentowanych przypadków.

Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu.	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z zajęć ćwiczeniowych na podstawie poprawnie wykonanych zadań w trakcie zajęć. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treść modułu kształcenia	Wykłady: 1. Zaburzenia mowy typu korowego u dzieci (alalia, afazja, SLI). (4 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP 2. Zaburzenia mowy typu podkorowego u dzieci. (6 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP 3. Oligofazja. (8 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP 4. Jąkanie i gielgot. (6 godz.) dr K. Węsierska 5. Niemówienie w praktyce neurologopedycznej. (4 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP 6. Metodyka postępowania neurologopedycznego. (4 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP Ćwiczenia: 1. Zaburzenia mowy typu korowego u dzieci (alalia, afazja, SLI). (2 godz.) mgr B. Solowska 2. Oligofazja. (6 godz.) mgr B. Solowska 3. Jąkanie i gielgot. (6 godz.) dr K. Węsierska 4. Niemówienie w praktyce neurologopedycznej. (4 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa; 1. Chęciek. M., 2007, Jąkanie. Diagnostyka-terapia-program. Kraków. 2. Kordyl Z.; Mowa dzieci afatycznych, "Logopedia" 1969, nr 8/9. 3. Kordyl Z., Psychologiczne problemy afazji dziecięcej, Warszawa 1968. 4. Michalik M., Między językiem, myśleniem a rzeczywistością – budowanie kompetencji gramatyczno-leksykalnej dziecka podejrzanego o upośledzenie intelektualne. Studium przypadku, „Nowa Logopedia”, t.

	1: Zagadnienia mowy i myślenia, red. M. Michalik, A. Siudak, Kraków 2010, s. 31-50. 5. Michalik M., Biologiczne determinanty rozwoju i zaburzeń mowy w mózgowym porażeniu dziecięcym, „Nowa Logopedia”, t. 2: Biologiczne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy, red. M. Michalik, Kraków 2011, s. 141-165. 6. Michalik M., Uszkodzenia lewej półkuli mózgu u dzieci, a dobór procedur postępowania logopedycznego, [w:] Specjalne potrzeby niepełnosprawnych, red. M. Białas, Kraków 2011, s. 209-221. 7. Michalik M., Biologiczne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy w mózgowym porażeniu dziecięcym, [w:] Biomedyczne podstawy logopedii, red. S. Milewski, J. Kuczkowski, K. Kaczorowska-Bray, Gdańsk 2014, s. 286-309. 8. Michalik M., 2015, Mózgowe porażenie dziecięce w teorii i praktyce logopedycznej, Gdańsk. 9. Panasiuk J., 2008, Standard postępowania logopedycznego w afazji w: Logopedia 37, pod red. S. Grabias, Lublin. 10. Panasiuk J., 2008, Standard postępowania logopedycznego w przypadku alalii i niedokształcenia o typie afazji w: Logopedia 37, pod red. S. Grabias, Lublin. 11. Stasiak J., 2008, Standard postępowania logopedycznego w przypadku alalii prolongaty w: Logopedia 37, pod red. S. Grabias, Lublin. 12. Węsierska K., (red.), 2015, Zaburzenia płynności mowy. Teoria i praktyka, Katowice. Literatura uzupełniająca: 1. Biologiczne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy. Monografia wieloautorska, red. M. Michalik, Collegium Columbinum, Kraków 2011. 2. Michalik M., Dyzartria i anartria w kontekście wieloaspektowej diagnozy różnicowej, „Nowa Logopedia”, t. 3: Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej, red. M. Michalik, A. Siudak, Z. Orłowska-Popek, Kraków 2012, s. 383-406. 3. Panasiuk J., 2012, Różnicowanie zaburzeń mowy po uszkodzeniach mózgu. Aplikacje diagnostyczno-terapeutyczne, „Nowa Logopedia”, t. 3: Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej, red. M. Michalik, A. Siudak, Z. Orłowska-Popek, Kraków: Collegium Columbinum, s. 306-338.
--	---

Moduł 12 NEUROLOGOPEDIA OSÓB DOROSŁYCH.

Nazwa modułu kształcenia	Neurologopedia osób dorosłych.
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Zakład Neurolingwistyki Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie
Język kształcenia	Język polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest zdobycie przez słuchacza wiedzy na temat zaburzeń mowy pochodzenia korowego (afazja) i podkorowego (dyzartria) u osób dorosłych, jak również ograniczeń i możliwości językowych typowych dla wieku senioralnego - z uwzględnieniem starzenia fizjologicznego i patologicznego. Szczególny nacisk położony jest na umiejętność diagnozowania i tworzenia programu terapii w oparciu o metodykę postępowania neurologopedycznego.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<u>W zakresie wiedzy słuchacz:</u> K_W42 Posiada wiedzę na temat istoty, etiologii oraz klasyfikacji zaburzeń mowy o charakterze afazji i dyzartrii. K_W43 Zna podstawowe mechanizmy zaburzeń programowania językowego w afazji oraz objawy charakterystyczne dla jej poszczególnych typów. K_W44 Posiada wiedzę na temat możliwych przyczyn afazji i dyzartrii, jak również czynników modyfikujących ich obraz. K_W45 Posiada wiedzę na temat diagnozy różnicowej afazji i dyzartrii. K_W46 Posiada wiedzę na temat różnic w zakresie funkcjonowania językowego w starzeniu fizjologicznym i patologicznym. K_W47 Posiada wiedzę na temat zaburzeń językowych w chorobach neurozwyrodnieniowych przebiegających z otępieniem. K_W48 Posiada wiedzę w zakresie metodyki prowadzenia diagnozy i terapii neurologopedycznej chorych z afazją, dyzartrią oraz zaburzeniami otępiennymi. <u>W zakresie umiejętności słuchacz:</u> K_U25 Potrafi objaśniać patomechanizm zaburzeń programowania języka w afazji i zaburzeń wykonawczych mowy w dyzartrii. K_U26 Potrafi dostrzegać i uzasadniać wpływ czynników biologicznych, psychicznych i społecznych na obraz nabytych zaburzeń mowy u osób dorosłych i starszych. K_U27 Potrafi interpretować nabyte zaburzenia mowy na tle i w kontekście innych objawów uszkodzeń ośrodkowego

	układu nerwowego - poznawczych, behawioralnych, emocjonalnych. K_U28 Potrafi różnicować starzenie fizjologiczne i patologiczne. K_U29 Potrafi dostrzegać znaczenie prognostyczne wybranych cech komunikacji językowej osób starszych dla wczesnej diagnozy procesów otępiennych. K_U30 Potrafi przeprowadzić badanie neurologopedyczne chorych z afazją, dyzartrią oraz zaburzeniami otępiennymi, postawić diagnozę. K_U31 Potrafi opracować zindywidualizowany program terapii. <u>W zakresie kompetencji społecznych słuchacz:</u> K_K15 W procesie diagnostyczno-terapeutycznym jest otwarty na współpracę nie tylko z pacjentem, ale także z jego rodziną oraz innymi specjalistami.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez słuchaczy	Efektów kształcenia uzyskane przez słuchacza będą sprawdzane na podstawie: 1. Testu modułowego mającego formę testu jednokrotnego wyboru. 2. Wykonywanych podczas ćwiczeń zadań polegających na: - Analizowaniu wypowiedzi i tekstów zaburzonych u pacjentów z afazją, dyzartrią i otępieniem. - Formułowaniu na ich podstawie diagnozy neurologopedycznej. - Tworzeniu projektu programu terapii neurologopedycznej dostosowanej do indywidualnych możliwości i potrzeb pacjenta.
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Semestr	III semestr
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. M. Michalik, prof. UP mgr M. Krajewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielające zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca cały moduł	dr hab. M. Michalik, prof. UP mgr M. Krajewska
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i słuchaczy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość literatury
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 pkt. ECTS.
Bilans punktów ECTS	Udział w ćwiczeniach - 30 godz. dydakt. (l. godz. kontaktowych)

	Przygotowanie do ćwiczeń - 60 godz. dydakt. (praca własna) Przygotowanie do zaliczenia modułu - 60 godz. dydakt. (praca własna) Łączny nakład pracy słuchacza: 150 godz. dydakt.
Stosowane metody dydaktyczne	Analiza studium przypadku, dyskusja dydaktyczna, projekt, metody objaśniające z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, nagrań audio i video.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia modułu jest: 1. Uzyskanie pozytywnego wyniku, tj. co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi z testu modułowego. 2. Uzyskanie zaliczenia z zajęć ćwiczeniowych na podstawie poprawnie wykonanych zadań w trakcie zajęć. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem bez oceny. Moduł kończy się zaliczeniem na ocenę, która wystawiana jest na podstawie liczby punktów uzyskanych z testu modułowego według następującej skali: 10 pkt. - 5.0 (bdb) 9 pkt. - 4.5 (db plus) 8 pkt. - 4.0 (db) 7 pkt. - 3.5 (dst plus) 6 pkt. - 3.0 (dst) < 6 pkt. - 2.0 (ndst) Ocena z modułu wliczana jest do oceny końcowej z wagą punktów ECTS przypisanych do modułu.
Treści modułu kształcenia	Ćwiczenia: 1. Gerontologopedia (postępowanie neurologopedyczne). (10 godz.) mgr M. Krajewska 2. Zaburzenia mowy pochodzenia korowego u dorosłych – afazja. (10 godz.) mgr M. Krajewska 3. Zaburzenia mowy pochodzenia podkorowego u dorosłych – dyzartia. (6 godz.) dr hab. M. Michalik, prof. UP 4. Metodyka postępowania neurologopedycznego (4 godz.) mgr M. Krajewska
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<u>Literatura podstawowa:</u> 1. Daniluk B., Szepietowska E. M., 2005, Ograniczenia i możliwości komunikacji językowej w demencji, [w:] Neurologopedia, red. Z. Tarkowski, Lublin, s. 62-79. 2. Domagała A., 2007, Zachowania językowe w demencji. Struktura wypowiedzi w chorobie Alzheimera, Lublin. 3. Domagała A., 2008, Standard postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń mowy w otępieniu alzheimerowskim, „Logopedia”, t. 37, Lublin, s. 297-311. 4. Gatkowska I., 2012, Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej, Kraków. 5. Jauer-Niworowska O., 2009, Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, Warszawa.

	6. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J., 2009, Dyzartria - wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów, Gdańsk. 7. Jauer-Niworowska O., 2012, Diagnoza osób z dyzartrią oparta na holistycznym podejściu do pacjenta, 8. Jodzio K., 1999, Afazja pierwotna postępująca, Gdańsk. 9. Krajewska M., 2012, Ograniczenia i możliwości językowe osób z demencją a osób starzejących się fizjologicznie – analiza porównawcza, „Nowa Logopedia”, t. 3. 10. Krajewska M., 2014, Neurologopedyczna diagnoza i terapia zaburzeń mowy w demencji, „Nowa Logopedia”, t. 5: Diagnoza i terapia logopedyczna osób dorosłych i starszych, red. M. Michalik, Kraków, s. 189–206. 11. Łuria A. R., 1967, Zaburzenia wyższych czynności koryowych wskutek ogniskowych uszkodzeń mózgu, Warszawa. 12. Mirecka U., Standard postępowania logopedycznego w przypadku dyzartrii, „Logopedia”, t. 37, s. 235-242. 13. Panasiuk J., 2008, Standard postępowania logopedycznego w afazji, „Logopedia”, t. 37: Standardy postępowania logopedycznego, Lublin, s. 255-279. 14. Panasiuk J., 2012, Różnicowanie zaburzeń mowy po uszkodzeniach mózgu. Aplikacje diagnostyczno-terapeutyczne, „Nowa Logopedia”, t. 3 : Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej, red. M. Michalik, A. Siudak, Z. Orłowska-Popek, Kraków, s. 306-338. 15. Panasiuk J., 2012, Afazja a interakcja. TEKST-metaTEKST-konTEKST, Lublin. 16. Panasiuk J., 2015, Metodologia badania afazji a praktyka logopedyczna, [w:] Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki, red. S. Milewski, K. Kaczorowska-Bray, Gdańsk, s. 171-197. 17. Pąchalska M., 1999, Afazjologia, Warszawa-Kraków 18. Szczudlik A., Liberski P., Barcikowska M. (red.), 2004, Ołępienie, Kraków. 19. Szepietowska E. M., Daniluk B., 2000, Zaburzenia językowe w demencji w ujęciu neuropsychologii klinicznej, „Audiofonologia”, tom XVI, s. 117-135. 20. Tłokiński W., 1990, Mowa ludzi u schyłku życia, Warszawa. 21. Tłokiński W., Olszewski H., 2014, Zaburzenia mowy związane z wiekiem, [w:] Biomedyczne podstawy logopedii, red. S. Milewski, J. Kuczkowski, K. Kaczorowski-Bray, Gdańsk, s. 410-428. 22. Tłokiński W., Olszewski H., 2015, Praktyczna ocena
--	--

mowy osób w wieku senioralnym: aspekty metodologiczne, [w:] Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki, red. S. Milewski, K. Kaczowski-Bray, Gdańsk, s. 237-247.

Literatura uzupełniająca:

1. Budhoska W., Grabowska A., 1992. Organizacja niektórych czynności psychicznych w mózgu: asymetria półkulowa, [w:] Pamięć. Uczenie się. Język, red. I. Kurcz, Warszawa, s. 268-292.
2. Gałkowski T., Szelaż E., Jastrzębowska G., 2005, Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki, Opole.
3. Herzyk A., 1997, Taksonomia afazji. Kryteria klasyfikacji i rodzaje zespołów zaburzeń, „Audiofonologia”, t. 10, Lublin, s. 83-101.
4. Herzyk A., 2005, Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej, Warszawa.
5. Kądziaława D., 1997, Zaburzenia językowe po uszkodzeniach struktur podkorowych mózgu, [w:] Związek mózg-zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej, red. A. Herzyk, D. Kądziaława, Lublin, s. 111-155.
6. Leszek J. (red.), 2003, Choroby otępienne. Teoria i praktyka, Wrocław.
7. Liberski P.P., Wszółek Z.K. (red.), 2005, Otępienia czołowo-skroniowe, Lublin.
8. Łuria, A.R., 1976, Problemy neuropsychologii i neurolingwistyki, Warszawa.
9. Panasiuk J., 2003, Realizacja struktur składniowych w afazji, „Logopedia”, t. 32, red. S. Grabias, Lublin, s. 15-61.
10. Pąchalska M., 2008, Rehabilitacja neuropsychologiczna, Lublin.
11. Szumska J., 1980, Metody rehabilitacji afazji, Warszawa.

Studia podyplomowe UJ CM
„Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii”

dr hab. n. med. Jerzy Tomik, prof. UJ
Kierownik Studiów Podyplomowych

Medyczne Centrum
Kształcenia Podyplomowego UJ

dr hab. n. med. Barbara Gryglerska, prof. nadzw.
Dyrektor